

1886-11-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Posilippa

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 20

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSELT
Mappe 17 Nr. 20

Roskilde 10/11 1886.

Kjære Pater! Tak for Dine breve
til os, vi blev så glade for dem, så det er
underligt, det er traktet ud til nu, inden Du
får svar, ja svar kan det da ikke kastes, så
det brev er druknet ned mellem et utal af
andre, så ingen af os har hield om at finde det,
selv om vi vil dykke ned i bunken helt til
bunden, så det får vente til vi engang gjør rigtig
arbejd. Men jeg synes, jeg har flere ting at sige
Dig. Nanny er jo nu vak, hun blev næsten
hyggeligere og hyggeligere jo længere tiden rander,
vi havde det så meget med hende, men vi
har det også vidunderligt uden hende, for vi
bliver skam glade og glattere ved hinanden.
Her er rent idyllisk, her nu bare. I morges
var vi ned ved foden af huset, det gror lige op
af stranden, og bølgerne rullede så voldsomt
ind, så vi måtte nogle gange redde os fra dem
meget jævnligt. Ovenover er der en have, hvor Agnes
er rent henrykt over sydens fensommer på denne
årtid, så halvmorsus aranger hanger i selumper
over haverne. Linné måtte jeg ud at male, jeg har
et motiv for med store piner, det holder A. så meget

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af, jeg viljen fandt vi blomster, hun skulde male
til forskellig brug. Den vigtigste skulde bruges
til et lignende dokument til de bøger, i Coöte.
Som det vilde her skrevet, og de bøger male
så kort. Han vilde også have et af os, og det
leder jeg nu Agnete male det meste på, efter det
rest arbejds for hende, som giver det så kort,
og jeg har endit at bestille. Men det er sandt
der er et arbejde endnu, som Agnete gerne vilde
have fat i, det er noget kammas broder til
Johel Christian, jeg har tegning til en lille oval
skammel, som kan blive pæn, der de bøger
brug for en sådan, eller de hellere skal brodere kam
af alle stykker til et eller andet sted, ja gulv. De
de også det, og hvis han vil ingen brug der
for nogen af delene, vil du så give os et godt
 råd, om der er noget andet vi kan lave til
 ham. Men gå så hjem og male på det, mens
 jeg male mit. Nu er det blevet eftermiddag,
 og det er hårdt, så jeg kan lige har fået begyndt
 på et andet maleri, som er pæn, så selv om
 det bliver hårdt malet, tror jeg folk vil
 bage, ja det er fra det dejlige staten, det
 er så lige så lyset, som hans andre
 har været gule, grønne og stude. Nu
 skriver jeg, som du kan vide, og ved det
 af det der Agnete og kider på med sin blomst
 som ikke bliver færdig for i morgen. Men
 er en rigtig maler, kan du se, hun kan

blive en begjæret på en vandfarve, så det
 er dejligt. Vi har lidt nogle udsærlige nogle
 her, herom mand jeg også frige gang var ind her,
 han har nogle fine tegninger, og Agnete mangler
 nogle i sin alder. Vi har lidt bøger, så alle
 vandfarverne er kendt og alle vandskærme
 er mine, men vi siger ikke nej, om den anden
 vil læse hos de ene. Så ind her de dejlige
 vandfarver, så jeg nu jeg læse forelsket i, jeg
 kendte den nok, og spurgte h om vi skulde tage
 den, hun svarede, den var dejligt, om jeg fortæ
 den bogst, og nu er hun så vakkert, så
 hun bruger den til det meste. Spørg jeg
 hendes Moder, om de kan blive vist, noget
 så skal du bare læse, hun kan blive så vakkert
 så se hendes mand må bruge alle mulige
 kammer og håndarbejder, for at få hende
 ud af hendes tilstand og ind i verden, så man
 kan snakke med hende. Så man siger hende det
 blev der har igen grøn jord (dette nævnt på
 herom) så det er jeg glad ud af, og de griner
 som et blomfuldt klæk, og det er jeg lykkelig.
 Men jeg vil ikke vide her og rose hende, for
 hun får lidt bøger, så som hun får alle
 mine bøger af de. I morgen aften er vi
 best til engelsk bal her i pavilion, men
 Agnete tror endnu dog hun stude lidt lidt,
 hun må jo måske sig frem, og straks hør

op, om hun mærker det kniber det mindste,
så vi gleder os ikke så utroligt til at
sede til stads langs væggene. Men her det
ellers dejligt, er marere tykkere endum end
i Svite, og hendes hjerteslag har længe været
i orden. Det meste der nu er i vejen med hende
er, at hun er ganske overbroderet med myggen-
stik, nu er hun den største af os, så myggen
går mest til hende, men nu skal vi gå oven
tår, og på vejen titte ind hos apothekeren og
købe nogle tutter til at ryge med mod
muskete. I glemmer de ikke at sende os
Cathrins Adresse, hende ved vi intet om,
siden hun forlod Marseille. I den 11te Nø,
nu stunder ballet til, og vi har det på listen over
pantomime her, at det bliver mellem contesser,
Carroniser og marchiser vi skal optræde, og
jyske ikke kjole med, heldigvis har Agnete sin
huse fine silkekjole at stjule vore spureffjer
bagved. Nø, du må endelig fortælle Moder
at Agnete ikke kan stå myg, for hendes hender
er for fede, når hun står og rammer godt, så har
myggen det dejligt mellem alle de puder, som omgiver
midten af henden. Liv nu vil og hils Onkel meget,
og Tante Ane og Tante Gids og alle gode
venner, Din Frakim Skovgaard
Agnete hilser mange mange gange.
Det er surret, at I nu har næsten vinter og koldt vejr.